

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 11. Hoe de Religieusen in sijn doot-bedde by hem comen, ende van sijne ootmoedicheyt ende hoe hy sterft.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

wel-clinckende trompet des Heeren / het
soet snaer-spel vanden H. Gheest / bev-
lijdende de Godt-vzuchtighe / verwoer-
kende de slappe / en vzaeghende de ver-
moepde / wiens medicinael handt en tou-
ghe gheeesden twee siecken d'een van
t'lichaem d'ander van manieren / wiens
leedt was eenboudich / het aensicht soet
van wesen / wiens leuen vzuchtbaerich es
doot seer kostelijck / want t'leuen en ster-
ten vooz CHRISTVS (O BERNARDE)
heeft u al winste gheweest; vande reste al
is saeken dat het seer wel ghedaen is u
heel gelucky te wonschen / om dat ghy de
hemelsche vzeucht nu gheniet; ten is
vazom niet teghen reden / dat wy vzoef
sijn / om dat ghy met den lichaeme van
ons ghescheyden sijt.

CAPITTEL XI.

Hoe de Religieusen in sijn doot-
bedde by hem comen en van sijne
oormoedicheydt ende hoe hy
sterft.

ALs BERNARDVS nu insijn wt-
terste was / hebben sijne kinderen /
die hy dooz t'heplich Evangelie ghe-
monnen hadde / by hem getomen / vol van
vzoefhepdt ende met weenende ooghen /
seg-

de droef-
heydt der
Religieu-
sen.

Haerach-
spracke
tot Ber-
nardus.

Bernar-
dus voort
beveegt.

Sijne
oormoe-
dicheydt.

segghende: alder-lieffsten vader 'en hebt
ghy gheen medelijden met dit Clooster
en hebt ghy gheen medelijden met ons/
die ghy met soo Godt-bzuchtighe affectie
u vaderlijck hert hebt ghegeuen; waer-
om en acht ghy dien arbeit niet groot-
ter/die ghy op dese plaetse ghedaen hebt
hoe kunt ghy sulcken beminde kinderen
alsoo verlaeten & hier naer heeft B E R-
NARDVS met hynlieden begost te wee-
nen/en sijn claerblinckende ooghen naer
den hemel staende/ ons ghetuyghet / dat
hy gedwonghen was van een oft twee te
kiefen gelijk de H. Apostel seet/en wat hy
verkiefen wilde/niet en wiste/maer al-te-
mael stelden inde hande vande eeuwighe
wyscheydt: want vanden eenen kant
trock hem de liefde van sijne kinders om
haer bede te boldoen/ en vanden anderen
kant trock hem de liefde tot CHRISTVS
onsen saelichmaecker om hem inder eeu-
wicheydt te aenschouwen. Nochtans
hadde hem nu ouer langhen tijdt d'oort-
moedicheydt / die seer diep in sijn hert
gheplant was / booz-ghhouden dat hy
eenen onbequaemen dienaar was / en ee-
nen dozren-boom vande welcken soo booz
hem als sijnen ebe-naesten gheen bzuch-
ten te verwachten en waeren / die meyn-
den hy wt t' binnenste sijnder hert alsoo
te wesen/want hy was ghewoon / als

KLII

28

de Religieusen by malcanderen quaemen
 couten / te belijden / dat hy nauwelijck
 de menschen gheloofden / die hem dick-
 wils gheseyt hadden dat hy een seer be-
 quaem man / tot alle affairen was ; en
 boeghden daer by dat op dese saeke sijne
 ghedachten dickwils teghen malcande-
 ren disputeerden / te weten: van dat hem
 sulcken trefselijcke personen niet en
 souden willen bedzieghen / noch niet
 waerschijnelijck en dochte / sulcken op
 rechte menschen te kunnen bedzieghen
 den ghenen daer al de werelt af verwon-
 dert was; hy alleen (d'welck seer wonder
 was) en aenmerckte niet de trefselijck-
 heyt sijnder werken / ghelijck eertydts
 dien eenboudighen ende rechtbeerdi-
 ghen man / niet en wiste als de son ende
 mane schenen / of huse ghesien hadde.

Ten lesten als nu aenstaende was
 d'af-bzekinghe van sijne wtwendighe
 woon-plaetse / om de siele eens byjen wegh
 te besorghen naer het eeuwigh aenschijn
 Godts / soo is den vermaerden dagh
 op-ghestaen / op den welcken hem den
 eeuwighen dagh is verschenen: ende in
 sijn sieck-camer vergaedert waeren de
 naeste Bisschoppen / veele Abten ende
 Religieusen / in wiens teghenwoordicheyde
 ontrent de derde ure vanden dagh sijne
 siele wt dit sterffelijck leuen / naer het
 eeuwigh

Cleyn
 gevoelen
 sijns
 selfs.

Sijne ge-
 dachten
 disputeer-
 ren tegh
 malcan-
 deren.

Iob 31.

Bernar-
 dus kerse
 in tegen-
 vordic-
 keyd vā
 veele

treffe-
 lijcke
 persoonē
 Anno
 1153. 20°
 Augustij

reuwich is verrocken / vergheselschapt
 met CHRISTVS ende veele Enghelen. **O**
 gheluckighe siele die sijne wt nemende
 verdiensten soo hooch verheuen heeft / de
 welcke soo veele suchten sijnder kinde-
 ren nae-bolghden; eenen gheluckighen
 ende waerachtighen blijden dagh op
 den welcken hem den opzechten mid-
 dagh / te weten CHRISTVS heeft versche-
 nen / den dagh daer hy alle de daeghen
 sijns leuens naer ghewacht hadde / soo
 deckwils naer dien verlanght / soo dict-
 wils met meditatie overpeust / met soo
 veel goede ghebeden ghewapent; 't is
 boozwaer eenen saelighen dooz-ganch/
 banden arbeit tot de ruste / bande meet
 tot het mit/bande doot tot het leuen / van
 het gheloof tot de waerhepdt / bande pel-
 grimagie tot het vaederlandt / bande
 wereldt tot den vader.

Hoe hy
 naer dese
 dagh ver-
 langht
 heeit.

XII
 28

CAPITTEL XII.

Hoe onselieue Vrouwe met d'En-
 ghelen sijne siele naer den hemel
 voert, en van twee openbaerin-
 ghen die hy in sijn doot ghedaen
 heeft.

Op de selfste ure als BERNARDVS
 ghestorven was / is inde selue sieck-
 camer